

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie prócz niedziel i dni świątecznych. — Numer popołudniowy codziennie oprócz niedziel i świąt.

PRENUMERATA WYNOŚI:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
w Krakowie	24 koron	12 koron	6 kor.	2 kor.
w Austro-Węgrzech:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	8	2
z dwurazową	38	19	9	2
w Państwie Niemieckim	36	18	9	3
w innych państwach	48	24	12	4

Prenumeratę i ogłoszenia (interaty) uprasza się nadesłać wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska L. 10. — Telefon Nr 41.

Rękopisów nadesłanych Redakcja nie zwraca.

We Lwowie sprzedaje numerów po 6 halery: w Biurowie dzienników A. Oleszowskiego ulica Kilińskiego 2 i w Biurowie Płochy, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOVA REFORMA

NUMER PORANNY

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryńku. Agencja J. Hopasa i A. Salomonowicz, ul. Sławkowska 2. — Handel Kreschmer, ul. Szewska. Zamiejscową prenumeratę (interaty) przyjmują: w Lwowie Biuro dzienników Ludwik Płoch, ul. Karola Ludwika L. 11 — S. Sokolowski, Pałac Hanamana 9. — W Przemysku Billet M. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnobroziu M. Bockach. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (przesłać pojedynczych numerów). I Wolleite 6. — M. Dukes Nachf. Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — A. Appelik. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Nionach i Norimberdze). — H. Schalek (Wolkeite). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Rougemont 14. Ogłoszenia (interaty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 30 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz. Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 hal., następny po 10 hal. od wiersza. Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Sytuacja.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Wiedeń, 24 czerwca

Wczoraj ukończono w Izbie II czytanie budżetu, a dziś odbędzie się III czytanie. Być może, że na tem zakończy się program prac sesji letniej.

Dr Głabiński wręczył wczoraj bar. Biernethowi onegdajszą uchwałę Koła polskiego w sprawie kanałów. Bar. Bierneth przyjął tę uchwałę do wiadomości. Prawdopodobnie odbędzie się w najbliższych dniach konferencja bar. Biernetha z prezydentem Koła polskiego w tej sprawie.

Nerwowość i napięcie wywołane sprawą kanałową, trwało przez cały dzień wczoraj, co się okazało przy głosowaniu nad rezolucjami w Izbie, gdzie często przychodziło do starć. Prezydent Izby chciał z początku wszystkie rezolucje, których, jak wiadomo, było przeszło 500, poddać sumarycznie pod głosowanie z wnioskiem, aby je odstąpić rządowi. Polacy żądali jednak, aby rezolucje w sprawie kanałowej osobno pod głosowanie były poddane, chcąc przez to uzyskać wyraźne wotum Izby. Z tego też powodu głosowano z osobna nad każdą rezolucją.

Wrogie stanowisko Niemców a zwłaszcza prasy wiedeńskiej wobec Koła w sprawie kanałowej, wywołało wśród Polaków ogólne rozgorczenie, czego skutki okazały się przy wczorajszym głosowaniu. Mianowicie Polacy prawie przy wszystkich rezolucjach głosowali razem z Unią słowiańską. Niektóre rezolucje czeskie upadły mniejszością, tylko 3—4 głosów, z powodu przypadkowej nieobecności kilku posłów polskich, którzy wyjechali do Krakowa na pogrzeb s. p. Madeyskiego. Wiele rezolucji czeskich przeszło głosami polskimi.

Tak więc głosowanie nad rezolucjami stało wczoraj pod znakiem przesilenia kanałowego, które, jak wspomnieliśmy, wywołało szereg pogłoszek wręcz nieprawdziwych i tak n. p. nieobecność ministra dra Duleby wywołała pogłoskę, że pada się on do dymisji. Pogłoska ta była oczywiście bezpodstawną, gdyż dr Duleba wyjechał do Krakowa na pogrzeb s. p. Madeyskiego. — Krawczyła też pogłoska o możliwości rozwiązania Izby, również bezpodstawną.

Większe prawdopodobieństwo miały pogłoski o zamknięciu lub odroczeniu Rady państwa. Być może, że dziś odbędzie się ostatnie plenarne posiedzenie Izby. Wprawdzie w przyszłym tygodniu obradować będą komisje: budżetowa i finansowa, pierwsza nad uniwersytetem wrocławskim, druga nad nowymi podatkami. „Deutschnat. Correspondent“ — wskazując na wczorajszą solidarność Polaków z Unią słowiańską przy głosowaniu nad rezolucjami, donosi, że pogłoski o rozbiciu większości nie są prawdziwe, a w każdym razie przynajmniej trzeba, że większość taka, jaka była wczoraj, nie wytrzyma większego obciążenia. — W takich warunkach wątpliwym się wydaje uchwalenie ustawy o uniwersytecie wrocławskim wobec zamierzonej obstrukcji Słowian. Jak bardzo Słowianie przygotowania się do obstrukcji w komisji budżetowej przeciw fakultetowi wrocławskiemu, widać z faktu, że udali się oni do agraryszek czeskich z prośbą, aby na czas obrad nad uniwersytetem wrocławskim w komisji zrzekli się jednego mandatu członka komisji budżetowej na korzyść Słowian. Agrarysze czeskie uchwalili jednomyślnie czynić temu zażość, wobec czego pos. Bukvaj złożył mandat członka komisji budżetowej, a w jego miejsce wybrany będzie Słowianin.

Wczorajsze dzienniki wieczorne doniosły, że pos. Górski złożył swój referat o uniwersytecie wrocławskim. Wiadomość w tej formie nie jest prawdziwą, dr Górski bowiem przed tygodniem złożył mandat członka komisji budżetowej, a temsamem i referat. W jego miejsce wszedł ks. Lubomirski.

Wśród uchwalonych wczoraj rezolucji znajdują się rezolucje w sprawie kanałowej, przyjęte znaczną większością. Jest charakterystycznym, że podczas gdy uchwalona jeszcze rezolucja Izby panów przeciw kanałom wywołała cały konflikt kanałowy, to uchwalona rezolucja Izby posłów starając się osłabić.

„N. Fr. Presse“ w przewidywaniu, że rezolucje o budowie kanałów zostaną w Izbie posłów uchwalone, wywołał, iż rezolucje te nie mają żadnej siły dowodowej i nie należy przypisywać im żadnego znaczenia. Dziennik donosi dalej, jakoby Koło polskie okazało większą skłonność do kompromisu w sprawie kanałowej. Wiadomość ta jest zupełnie bezpodstawną.

Z wysokiłki biurokratycznych donosi „N. Fr. Presse“, jakoby uchodziło tam już za pewne, że w sprawie kanałowej przyjdzie do kompromisu i że decyzja odroczona będzie do jesieni. Zdaniem tego pisma słychać, iż nastąpi rewizja ustawy o budowie dróg wodnych i zwolana będzie nowa ekspertyza fachowców, którzy zbadają dotyczące projekty.

Jest jednak wątpliwym, czy przyjdzie do budowy kanałów, ponieważ niektóre interesowane kraje wolały regulację rzek lub inne rekompensaty aniżeli kanały.

Głosowanie nad budżetem.

(Telefonom.)

Wiedeń, 24 czerwca.

Wczorajsze posiedzenie Izby posłów wypełniło głosowanie nad rezolucjami, zgłoszonymi podczas dyskusji budżetowej.

Wniosek mniejszości posła Malika w sprawie postawienia binstu zmarłego posła Barenthera w Izbie odrzucono. Głosowali za tem tylko Niemcy posłowie.

Wniosek mniejszości posła Nemeca w sprawie ochrony praw o stowarzyszeniach i zgromadzeniach robotników w fabryce Szkoła — odrzucono.

Wniosek pos. Staneka w sprawie szkoły Komenského — odrzucono 208 głosami przeciw 204 (oklaski burzliwe na lewicy, okrzyki oburzenia na ławach czeskich radykałów).

Wniosek mniejszości Pachera w sprawie państwowego dodatku dla krajów na utrzymanie szkół ludowych i wydziałowych i zrównanie plac nauczycieli z placami urzędników państwowych od 11 do 6 rangi, jakoteż w sprawie objęcia utrzymania szkół przez państwo — odrzucono. (Ostatni ustęp 81 głosami przeciw 333).

Wniosek mniejszości Seitzla w sprawie usunięcia nauki wieczornej i niedzielnej w przemysłowych szkołach wychowawczych i przeniesienie czasu nauki na godziny dzienne w tygodniu — odrzucono 229 głosami przeciw 211.

Wniosek posła Diamanda w sprawie utworzenia organu kontrolnego dla zapasów kasowych — odrzucono 217 głosami przeciw 207.

Podczas głosowania nad rezolucjami bardzo często przychodziło do burzliwych scen między Czechami i Niemcami. Nad znaczną częścią rezolucji na wnioski czeskich radykałów głosowano imiennie.

Wszystkie rezolucje, zgłoszone do etatu „Rada państwa“, przyjęto, z wyjątkiem rezolucji pos. Hraskego, aby przy mianowaniu urzędników, stenografów i służby dla Rady państwa uwzględniano, iżby przyjmowani władali także innym językiem jak niemieckim. Rezolucję tę odrzucono 230 głosami przeciw 213. Wniosek p. Choca, wywołujący rząd, aby postarał się o systematyzowanie odpowiedniej ilości stenografów dla spisywania mów, wygłaszanych w Izbie posłów w języku niemieckim, przyjęło 279 głosami przeciw 171.

Dalej przyjęto szereg rezolucji, odnoszących się do Rady ministrów oraz ministerstwa spraw wewn. i obrony krajowej.

Przy budżecie ministerstwa oświaty przyjęto I część rezolucji p. Mastalki, aby przy obsadzeniu posad urzędników i służby przez władze centralnych uwzględniano także inne narodowości; odrzucono natomiast II część, aby to się działo w stosunku procentowym ludności w Austrii. Dalej odrzucono rezolucję pos. Mastalki w sprawie utworzenia czeskiej szkoły realnej w Libercu 220 g. przeciw 217; tosamą rezolucję p. Stanieka o upaństwowienie prywatnego pedagogium czeskiego, założonego przez czeską Macierz szkolną. (Burzliwe okrzyki „Abzug“ na ławach niemieckich przyjęł pos. Kramarzowi, który stanął na trybunie prezydalnej, aby kontrolować głosowanie; protesty wśród Czechów, dźwięczała wrzawa).

Przy następnym głosowaniu nad rezolucją pos. Stanieka o subwencji dla czeskich szkół mniejszości w Czechach, którą odrzucono 212 g. przeciw 209, zarzucił pos. Staniek prezydentowi, że przy poprzednim głosowaniu liczone nieodkładnie i prosił go ściśle kontrolowanie i ponowne zarządzenie głosowania. (Oburzenie wśród Niemców, oklaski na prawicy).

Prezydent odpowiedział, że obliczenie było bardzo dokładne. Zresztą będzie się starał, aby w przyszłości zawsze 2 sekretarzy liczyło. (Oklaski na prawicy; wrzawa i protesty na lewicy).

Pos. Prohaska protestował przeciw twierdzeniu p. Stanieka i oświadczył, że jeżeli sekretarze nie otrzymają zadośćuczynienia, to sekretarze niemieccy usuną się od dalszej pracy. (Żywe oklaski u chrześc.-spółecznych; wielka wrzawa).

Pos. Mühlwert zastąpił się również imieniem sekretarzy przeciw zarzutom p. Stanieka i oświadczył, że jeśli prezydent rzeczywiście zarządził proponowaną kontrolę, to niemieccy sekretarze złożą urząd. (Oklaski wśród Niemców, wrzawa).

Prezydent oświadczył, że zupełnie zgadza się z wywodami p. Mühlwerta, iż niedopuszczalnym jest, aby czyniono sekretarzom zarzut, że umyślnie liczą fałszywie. (Oklaski). Zresztą nie dla kontrolowania, a tylko celem uniknięcia nieporozumień chciał zarządzić liczenie przez 2 sekretarzy.

Nastąpił dalszy ciąg głosowań nad rezolucjami. Rezolucję p. Stanieka z wezwaniem rządu, aby postarał się dla usunięcia obecnych stosunków w czeskich szkołach mniejszości, przyjęło 281 głosami przeciw 154.

Przy następnym głosowaniu nad rezolucją p. Stanieka co do wstawienia rocznej sumy jako subwencji dla kursów wakacyjnych dla kształcenia nauczycieli ludowych i wydziałowych, posłowie chrześc.-socyjalni i soc. dem. wyszli z sali, gdyż zarządcono ponowne głosowanie imienne. Rezolucję p. Stanieka przyjęło 158 głosami przeciw 58.

Nastąpiło głosowanie nad rezolucjami w sprawie dróg wodnych. Wszystkie rezolucje przyjęto; mianowicie rezolucję komisji z wezwaniem rządu, aby budowa kanału Du-

naj-Odra-Wisła w Dolnej Austrii, Morawie i Galicji została środkami uchwalonemi dla wszystkich okresów budowy do roku 1912 bez dalszej zwłoki rozpoczęta; dalej rezolucja posłów morawskich, odnosząca się również do budowy tego kanału, w części morawskiej oraz połączenia kanału z Bernem; wreszcie rezolucja, wywołująca rząd, aby rozpoczął studia co do kanału Wisła-Dniestr z połączeniem ze Lwowem.

Również przyjęto rezolucję p. Battagii w sprawie podwyższenia kredytów na popieranie rękodzieła, mianowicie na udzielanie pożyczek na maszyny itp.

Po załatwieniu wszystkich rezolucji drugie czytanie budżetu zostało ukończone.

Po dalszej dyskusji nad wnioskiem nagłym w sprawie tkaczy w Czechach posiedzenie zamknięto; następne dziś o godz. 11 rano; na porządku dziennym trzecie czytanie budżetu.

Między zgłoszeniami jest interpelacja posłów chrześc.-społecznych z powodu wiadomości dzienników, jakoby na interwencyj Włoch z panoramy na wystawie wiekowej, przedstawiającej bitwę pod Wissą, usunięto napis i zastąpiono go innym.

Sejmowa reforma wyborcza.

(Telefonom.)

Lwów. „Gazeta Narodowa“ donosi: Przewodniczący komisji dla reformy wyborczej dr Głabiński zwołał plenarne posiedzenie komisji na pierwsze dni lipca, o ile do tej pory rozpoczną się ferie parlamentarne.

Po zajęciach w subkomitecie.

Lwów. „Gazeta Narodowa“ pisze we wstępnym artykule o onegdajszym posiedzeniu subkomitetu dla reformy sejmowej ordynacji wyborczej i zerwaniu posiedzenia, twierdzi, że nie było do tego racjonalnego i słusznego powodu. Pisząc o propozycji konserwatystów co do głosowania w miastach, wywodzi „Gazeta Narodowa“:

To wystarczyło, aby posłowie miejscy poczuli się obrażeni, aby posłowie ludowi do nich się przyłączyli i aby obrady zasystowano. A przecież stwierdzić trzeba, że prawica zaofiarowała lewicy 9 mandatów za darmo (!) i to na podstawie swych dotychczasowych warunków, żądając jedynie, aby to, co wykreślono na posiedzeniu subkomitetu 3 czerwca, było przywrócone do życia. Czyniąc koncesję co do 9 mandatów miała prawica zupełną swobodę co do łączenia z tą koncesją pewnych żądań, równowagujących, zdaniem prawicy, niekorzystni, płynące z zachwiania cyfrowej równowagi mandatów. Lewica i ludowcy, występujący z subkomitetu lub wstrzymujący obrady, nie są w swej roli, wszak oni to domagali się daleko idącej reformy wyborczej i zasympawiali Sejm wnioskami n. g. Wszak na ich żądanie funkcjonuje subkomitet, ogłoszony jako nieistniejący.

Prawica — pisze dalej „Gazeta Narodowa“ — czuje potrzebę reformy wyborczej przez rozszerzenie prawa wyborczego (Piekne rozszerzenie! Czterokrotna pluralność! Przeciw red.) i przez niektóre zmiany w sposobie głosowania, ale nie idzie w połowie tak daleko, ani nie uryga tak gwałtownie subkomitetu, tylko idzie za ogólnym żądaniem, pilnując, aby z jej zasad i uznanych przez nią za niezbędne warunków, nie nie uroiniono. Jeśli więc kto miał wystąpić z subkomitetu, to raczej prawica, a nie lewica. Prawica nie uczyniła jednak tego, gdyż patrzy na rzecz z punktu wyższego, interesu ogólnego.

Zamach rabunkowy.

(Telegr. „Nowej Reformy“.)

Berlin. (We Friedberga w Hessay) w południe w miejscowym ratuszu zaszedł gwałtowny wybuch bomby, podłożonej pod schody budynku. Budynek uległ zniszczeniu. Schody runęły, drzwi i okna wypadły.

Równocześnie do sąsiednich biur filii Banku państwa wdarł się jakiś bandyta, prawdopodobnie działający w związku ze sprawą zamachu w ratuszu i dał kilka wystrzałów rewolwerowych do kasjera. Bandyta, który usiłował obrabować bank, spłoszony i zmuszony do ucieczki, nie mogąc ująć pościgu, odebrał sobie życie.

Berlin. Z Friedberga nadchodzą następujące szczegóły o onegdajszym zamachu: W ratuszu w chwili eksplozji znajdowało się 20 urzędników. Eksplozja była nadzwyczaj silną i wywołała wśród zebranych urzędników ogromne przerażenie. Pobiegli oni do okien, wołając o pomoc; szybko też przybyła straż pożarna. Urzędnicy przy pomocy drabin dostali się przez okna na ulicę. Ratusz z zamieniał się w ruinę, schody się zawaliły, wiele ścian i sufitów popękało, wszystkie okna wyłeciały. Eksplozja była tak silna, że drzwi powypadały z zawias.

Zamach obłożony był przez dwóch zbrodniarzy: jeden z nich podłożył bombę w ratuszu, podczas gdy drugi miał wyyskać zamieszanie, wywołać eksplozję i urządzić zamach na kasjera Banku państwowego. Bank ten oddalony jest od ratusza o 400 kroków. Rzeczywiście jakiś młodzieniec, liczący dwadzieścia kilka lat, zamaskowany, napadł tam na kasjera banku. Kasjer nie stracił jednak przytomności i zaczął wołać o pomoc. Bandyta wsiadł na stojący w pobliżu banku jakiś rower i uciekł. Zaczęli go gonić policjanci, którzy kilkakrotnie do niego strzelili. Wówczas bandyta zsiadł z roweru i odebrał sobie życie. Był to, jak stwierdzono, szofer, nazwiskiem Barkheim.

Wczoraj policja wysłędziła drugiego sprawcę,

który, jak przypuszczają, podłożył bombę w ratuszu. Jest to niejaki Schmidt, który zameldował się w hotelu jako podróżujący kupiec. Przywiózł on ze sobą dwie wielkie skrzynie, w których, jak się okazało, znajdował się dynamit i bomby.

Jak donoszą z Frankfurtu nad Menem, magistrat tamtejszy otrzymał list, podpisany przez „Czarną rękę“, grożący wysadzeniem ratusza w powietrze.

Telegramy

z dnia 24 czerwca.

Wiedeń. „Wiener Ztg.“ donosi: Minister handlu wydał na podstawie najw. upoważnienia z 20 b. m. rozporządzenie, regulujące stosunki osobiste i służbowe pocztmistrzów i organów służbowych, zajętych przy urzędach pocztowych I i II klasy.

Paryż. Wczoraj przybyła tu królewska para bułgarska, powitana uroczysto.

Konstantynopol. Dzienniki donoszą o burzliwych demonstracjach żydów w Adrianopolu, gdzie nie chcieli oni dopuścić do zdejmowania domu, co uchwalila Rada municypalna. Wkroczyła policja i żandarmerya. Czterech muzułmanów i 5 żydów jest rannych.

Sprawa Heirichtera.

Wiedeń. Jak słychać, wyższy sąd wojskowy przekazał sprawę Heirichtera do ponownego zbadania najwyższemu sądowi wojskowemu.

Sejm węgierski.

Budapeszt. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie Sejmu. Posłowie jawili się w komplecie. Kwestor wczwał najstarszego członka Izby posła Józefa Madarasz z partji Justitia, by objął przewodnictwo. Kiedy 96-letni poseł zajął miejsce prezydalne, skrajna lewica wzniósła okrzyk: Eljen!

Pos. Madarasz wygłosił mowę, w której powiedział: Witając posłów, których wysłała tu prawdziwa a niefałszywana wola ludu (Brawa i Eljen!) na cześć skrajnej lewicy, prawica także bije brawo!) nie mogę stłumić boleści wobec aktów, jakie rząd w nieprawie — (burzliwe epideiwy i wołania: oho! na prawicy, żywe oklaski i brawa na skrajnej lewicy) — w nieprawie i przeciwny konstytucyjny sposób popełnił. (Ponowne burzliwe sprzeczki i okrzyki: Precz na prawicy — oklaski na skrajnej lewicy.) Życzę, by Izba poselska pracowała ku dobru ojczyzny i węgierskiego narodu. Niech Bóg błogosławi węgierskiemu narodowi i wszystkim, którzy z węgierskim sercem i węgierską myślą pragną po przeć dobro naszej ojczyzny. (Ogólne brawa).

Następnie odczytano pismo prezydenta ministrów z zawiadomieniem, że monarcha 25 b. m. o godz. 12 w południe w uroczysty sposób otworzy Sejm mową tronową w sali ceremonialnej w zamku.

Pismo to przyjęto do wiadomości.

Sejm brśniański.

Sarajewo. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu partja pracy zgłosiła rezolucję w sprawie warunków pracy parlamentarnej. Rezolucja wyraża na wstępie wdzięczność i lojalność dla monarchy z powodu udzielenia konstytucji, zaznacza jednak, iż posłowie czują się w obowiązku podnieść, że obecna konstytucja nie jest podstawą dla owocnej czynności. Rezolucja wylicza aas. żale: Wpływ obustronnych rządów na administrację Bośni i Hercegowiny, zależność ekonomiczna od obu państw, ograniczona kompetencja Sejmu i netykalność poselska, dalej za daleko idące prerogatywy prezydenta i t. d. Rezolucja kończy się oświadczeniem, że konstytucja nie odpowiadała oczekiwaniom.

Nad tą rezolucją rozpoczęła się dyskusja.

Cholera.

Berlin. Według doniesienia ze strony urzędowej, zmarł wczoraj rano pewien emigrant wśród symptomów cholery. Nie ma jednak niebezpieczeństwa rozszerzenia się cholery.

Sprawa breteńska.

Londyn. Biuro Reutersa dowiaduje się, że sytuację na Krecie uważać należy za polepszoną, ponieważ Kreta dała do poznania gotowość przyjęcia rad udzielonych jej przez 4 mocarstwa ochronne, które obecnie radzą nad wystąpieniem wspólnej noty do rządu kretańskiego. W nocy tej utrzymywane będzie żądanie dopuszczenia do zgromadzenia narodowego deputowanych mahometańskich bez złożenia przysięgi dla króla greckiego. Nota potwierdzi dalej ponownie prawa sułtana.

Po napadzie na okręt.

Ateny. Rząd grecki po zajęciu z okrętem rumuńskim w Pireus usprawiedliwił się wobec rządu rumuńskiego i przyrzekł udzielić odszkodowanie.

Prawo wyborcze kobiet w Anglii.

Londyn. Premier oświadczył w Izbie gmin, że rząd postanowił dać sposobność do II głosowania nad projektem ustawy w sprawie rozszerzenia prawa wyborczego na kobiety, ale rząd zrezygnuje z dalszych stałych obrad.

Przesilenie gabinetowe w Portugalii.

Lizbona. Wszystkie osobistości, które król do siebie powołał, odmówiły wzięcia udziału w nowym gabiniecie.

Proces o szpiegostwo.

(Sprawozdanie telefoniczne „N. Ref.“)

Lwów, 24 czerwca.

We wczorajszym procesie o szpiegostwo przesłuchiwanie Miłobędzkiego trwało trzy godziny. Tłumaczył się on w sposób bardzo wykrętny. Wszystko to co w śledztwie opowiadał o swym stosunku z pułkownikiem sztabu w Warszawie Batuszynem, obecnie starał się przedstawić w świetle niewinnem. Obszernie opowiadał o swym stosunku z baletnicą Józefą Gomulicką. Podróżował z nią i jej córką po Galicji. Od wczesnej młodości włożył się po świecie, był w Paryżu i wtedy wstąpił do Legii cudzoziemskiej, którą jednak po kilku miesiącach opuścił, poczem wrócił do Warszawy, gdzie pracował jako fotograf. Jeździł następnie na Riwierę, do Odessy i Moskwy. W r. 1900 zajęty był na wystawie paryskiej. Z Francji przywiózł sobie żonę, z którą jednak wnet się rozszedł. W Warszawie założył sklep z wyrobami aluminiowymi, sklep ten jednak z powodu skandalicznego zajścia z Gomulicką sprzedał. Wówczas poznał się z pułkownikiem Batuszynem, który wyrobił mu paszport i namówił do szpiegostwa. Poznał tu wtedy naczelnika ochrony Zawarszyna.

Następnie przesłuchano świadka Zygma. Bobrowskiego, słuchacza politechniki, zajętego dawniej w administracji „Głosu“. Zeznał on, że Miłobędzki kilkakrotnie zjawiał się w redakcji „Głosu“ i oświadczył, że chce pomagać ruchowi rewolucyjnemu w Królestwie, chwalił się też, że ma stosunki w Warszawie z wybitnymi osobistościami, że zna mieszkanka członków ochrony i mógłby pomagać przy zamachach. Świadek odniósł wrażenie, że Miłobędzki jest szpiegiem politycznym i wojskowym Rosji, dlatego też po konferencji w hotelu „Victoria“ w obecności kilku towarzyszy partyjnych, postanowił oddać Miłobędzkiego władzom.

Po przesłuchaniu kilku świadków, odczytano korespondencję Miłobędzkiego z Gomulicką, a następnie list anonimowy, wysłany z Warszawy, pod adresem Miłobędzkiego do więźnia lwowskiego. W liście tym pisze nieznana osoba, że Miłobędzki jest lotrem, którego dosięga słuszna kara, gdyż przez swe denuncjacje wpakował kilka niewinnych osób do więzienia w Warszawie. Dalej podaje list, że Miłobędzki oddał ochronie w czasie rewolucji wielkie usługi. Autor listu prosi wreszcie Boga, aby Miłobędzki nie oglądał więcej światła dziennego, bo i tak czeka go szubienica.

Orzeczenie austriackiego sztabu generalnego opiewało, że Miłobędzki jest niebezpiecznym szpiegiem politycznym i wojskowym. Na rozprawie stwierdzono też, że rosyjskie władze poszukują Miłobędzkiego za jakiś przestępstwo, popełnione w Warszawie.

Trybunał skazał Miłobędzkiego na 2 lata ciężkiego więzienia, obostrzonego postem co tydzień.

Obrońca zasądzonego zgłosił zażalenie nieważności.

Wścigi.

Kraków, 24 czerwca.

Trzeci dzień wścigów konnych w tegorocznym meeningu nie zgromadził tyle publiczności, ile w dniach poprzednich, głównie z powodu niepewnej pogody. Toż wkrótce po rozpoczęciu wścigów zaczął padać deszcz, który z mniejszym lub większym nasileniem trwał już do końca, a około godziny szóstej zmienił się w isną ulewę. Wypadków znaczących nie było; tylko w biegu czwartym p. Zangen, jadący na „Dumheit“ Jampolskiego, spadł z konia przy braniu przeszkody, nie doznał jednak żadnego szwanku. Totalizator był dosyć ożywiony. Przebieg wścigów był następujący:

Bieg I. Krakowski bieg z płotami. Panowie jeżdżą. Handicap. Nagroda honorowa i 2500 K, z których 1800 K zwycięzcy, 500 K drugiemu, 200 K trzeciemu koniowi. Nagroda honorowa jeźdźcowi zwycięzcy. Dla 4-letnich i starszych koni wszystkich krajów. Meta 3200 m.

Biegało koni trzy: 1) „Floridsdorf“ 5-letni ogier ks. Jerzego Lubomirskiego. 2) „Kameleon“ 4-letni ogier hr. Zdzisława Tarnowskiego. 3) „Ambr“ 5-letnia klacz Wł. Schindlera. Totalizator 27 za 10 K.

Bieg II. Nagroda Wandy. Nagroda rządowa. 2000 K, z których 1500 K ofiarowanych przez ministerstwo rolnictwa zwycięzcy, 300 K z kasy Towarzystwa drugiemu, 200 K z kasy Towarzystwa trzeciemu koniowi. Dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy, wychowanych w Galicji albo na Bukowinie. Meta 2000 m.

Biegało koni trzy: 1) „50 HP“ 3-letni ogier Kazimierza Ostaszewskiego. 2) „Chorążanka“ 4-letnia klacz hr. Władysława Dzierżyskiego. 3) „Also“ 3-letni ogier rotmistrza Edmunda Kollera. Totalizator 13 za 10 K.</

